

THIỀN NGA PHƯỢNG HOÀNG BẠCH HẠC

Đó là tên của các cô nàng Thiếu Nữ Trường Sơn, những cánh chim xinh đẹp, hồn nhiên bay nhảy như lứa tuổi các em (12-14).

Đến với Trường Sơn (TS), tôi vô ngay ngành Thiếu Nữ vì hai lý do: lúc ấy ngành này do một Trưởng ... nam nhi... hướng dẫn?! Tr. Hà Gia Hòa! Không có người nên Liên Đoàn “bắt” Trưởng làm đỡ vì Trưởng có con gái và cháu gái trong nhóm này! Thấy tôi, Trưởng mừng quá, lật đật bàn giao rồi chạy đi thật nhanh như chim xô lồng! Lý do thứ hai là ái nữ của tôi ở đây. Thôi thì cứ thử!

Càng sinh hoạt với các em, tôi càng thấy nhiều hứng thú và cho rằng mình đã vào đúng chỗ dù lúc ban đầu không có sự lựa chọn! Trong thời gian dài ở với TS, tuy có cơ hội chuyển đổi qua ngành khác nhưng tôi suy nghĩ và nhận xét theo chiều hướng riêng của mình. Có

phần nào giống câu chuyện “Goldilock and the Three Bears”. Nhìn xuống các bé Chim Non Brownies, Juniors ... chạy lảng quăng, kéo níu Trưởng... Too little!!! Rồi nhìn lên các cô Thanh Nữ Seniors... bắt đầu ra dáng người lớn phúc tạp... Too big!!! Và nhìn lại các em Thiếu Nữ Cadettes của mình... đang ngập ngừng giữa nét thơ ngây và chập chững trên ngưỡng cửa thiếu nữ thật dễ thương... It's just RIGHT!!! Và vì nét dễ thương độc đáo này mà tôi đã “cố thủ” với Cadettes cho đến bây giờ!

Dùng danh từ “cố thủ” cũng không quá đáng vì nếu nhìn lại “lịch sử Cadettes” thì tôi là người luôn có mặt trong ngành này, lúc vai chánh, khi thì lùi lại vai phụ. Đó là giai đoạn giao lại cho hai Trưởng trẻ Connie và Như Ngọc, hay nhờ Trưởng Kiều Ngân gánh vác. Tuy nhiên, các Trưởng này không ở lâu dài. Có một vài Trưởng ngầm nghỉ rồi lảng lặng rút lui. Thế là tôi trở lại chỗ cũ! Bây giờ có Tr. Trần cũng một niềm đam mê giống tôi. Mong rằng Tr. Trần sẽ lưu lại Cadette một thời gian dài như tôi hay có thể còn dài hơn vì Tr. Trần hãy còn trẻ!

Hồi xưa, Tr. Phong Nhã hay nói “*Chịu các cô bé thôi, tôi chỉ làm việc được với đám con trai, còn con gái rắc rối lắm, nhất là tuổi này*”. Quả đúng vậy. Chính các em cũng có kết luận về mình khi được hỏi. Các em đã tự vẽ ra hình ảnh của mình: Mood Swings, Growth Spurt, Emotional, Rebellious, Independent, Energetic, Risk-Taking, Adventurous...v.v..và còn thêm những danh từ mới của các em như: Spunky, Swaggy, Homiey... Tôi lại thấy thích thú với những tâm lý đầy màu sắc, những thay đổi bất chợt, vui buồn không báo trước này! Mỗi em là một thế giới bí hiểm đang chờ được khám phá! Thay vì chỉ có một cô con gái duy nhất, mỗi năm tôi lại được gặp gỡ và vui chơi với một nhóm con gái khác! Tôi gọi những cô bé này là “*my part-time daughters*”!

Tr. Phong Nhã và các em Thiếu trên trại LD Bridging

Tr. Lan cùng với các em trên trại TT8

Nhóm Silver Award đầu tiên

Rất tiếc là bây giờ đã lớn tuổi, tôi không còn dành trọn vẹn thì giờ với các em, không thể đi cắm trại hay tham dự những sinh hoạt khác. Chỉ còn giới hạn trong việc giúp các em thực hiện chương trình lấy đẳng cấp Bạch Kim (Silver Award).

Phần thưởng quý giá nhất cho tôi, hay nói chung là cho bất cứ người Trưởng nào, không phải là tình thương mến của các em khi còn ở với mình, mà là những nhắc nhở, những sự tiếp tục thực hiện lời khuyên dạy của mình ngay cả khi đã xa rời mình! Thỉnh thoảng tôi được nghe một Trưởng ngành trên thuật lại một số câu chuyện nghe từ các em. Có em nhắc lại lời tôi “Nếu có Tr. Lan ở đây là chết đó. Tr. Lan hay nhắc là phải Lady Like!” Hoặc là nói với Trưởng kia “ You are the best leader” nhưng còn thong thêm một câu “... but after Tr. Lan”. Thú thật, nghe câu đó tôi thấy vui còn hơn ngày tôi được “lãnh” Huân Chương Bách Hợp! (Xin lỗi nghe, nhưng chẳng phải việc góp phần huấn luyện để các em ghi nhớ và thực hiện những lời mình ân cần khuyên răn là quan trọng hay sao!)

Về nhân duyên làm Trưởng, đầu tiên phải cảm ơn người nhà. Ba của tôi đã gieo hạt giống Hướng Đạo trong tôi khi ông cho tôi gia nhập một đoàn Nữ Hướng Đạo khi còn ở Việt Nam. Kế đến cảm ơn Ái Nữ của tôi, vì con bé mà tôi tìm đến với Trường Sơn và làm Trưởng để được đi theo con.

Nhóm con gái đầu tiên, trong đó có ái nữ của tôi nhận lãnh Silver Award vào năm 2000, nay đã ra trường và đi làm từ lâu. Lần thứ nhất, hướng dẫn các em thực hiện chương trình này tôi cũng phải tự tìm kiếm và học hỏi khổ công không thua gì các em hay có khi còn hơn. May có Tr. Hội An làm việc với Girl Scout Council, giống như tự điển sống của tôi, cần gì cũng được giúp đỡ, thắc mắc nào cũng có câu giải đáp! Và theo chân

đám con gái, 8 cô bé nhận lãnh Silver Award, xem như tôi cũng đã “tốt nghiệp” Advisor cho các em Cadettes. Tuy Girl Scout Council có khóa huấn luyện nhưng chỉ tổng quát trong vòng vài ba tiếng thì làm sao chỉ dẫn hết những kỹ năng cần thiết cho việc hướng dẫn các em trong thực tế. Sự học hỏi từ nhóm đầu tiên này và kinh nghiệm qua thời gian đã giúp tôi tự tin và ngày càng vững chải hơn với các lớp sau. Có những cánh hoa mong manh, có những cánh hoa mạnh mẽ, nhưng tuy nhịp độ phát triển khác nhau, tất cả đều tỏa hương sắc tuyệt vời!

Thú vị nhất khi lần lượt tiếp nhận các chị em lớn nhỏ cùng nhà. Như trường hợp ba tiêu thu nhà họ Tiêu. Đại Tiêu Thủ Thùy Vân đầy khả năng, là cánh tay đắc lực giúp tôi điều động mọi việc trong đoàn. Thời có Thùy Vân, tôi rất khỏe. Không cần nói nhiều, em cũng hiểu hết ý Trưởng. Em còn là hình tượng làm gương mẫu cho các em khác. Khi Thùy Vân chuyển lên ngành lớn, tôi tiếc như mất con gái... ruột! Vài năm sau, tôi có Nhị Tiêu Thủ Thùy Linh. Vì Thùy Vân quá giỏi nên tôi không hy vọng mình lại may mắn lần nữa! Nhưng rồi dần dần, cô bé Thùy Linh biểu lộ khả năng dưới một hình thức khác. Không mạnh mẽ như cô chị lớn, Thùy Linh đi những bước chậm nhưng rất chắc và giúp tôi qua cách khác. Em chứng chạc hơn tuổi của em và cẩn trọng trong việc làm. Với hai cô chị đầy năng lực, khi nhìn cô út Thùy Trâm lúc mới từ Chim Non lên Thiếu Nữ với baby face, tôi tự nhủ không nên kỳ vọng quá nhiều. Nhưng một lần nữa tôi lại ngạc nhiên khi Thùy Trâm dần dần trưởng thành và với sự trợ giúp của Thùy Linh (2 cô bé gần tuổi nhau nên có thời gian ở chung ngành), em chứng tỏ không hề thua hai chị lớn!

Tôi cũng không quên hai chị em Lindy Lương và Vannie Lương, Ái Nữ của một phụ huynh rất quen

thuộc với chúng ta, chị Cindy Trần! Lindy dịu dàng, dễ thương, hát rất hay. Riêng Vannie chúng tôi một khả năng lãnh đạo đặc biệt. Trường chỉ nói ý chính, thế là Vannie sắp đặt hết mọi chi tiết, điều động nhân sự, phân công vật liệu cần thiết vv... Thế nên không có gì ngạc nhiên khi Lindy và Vannie đều lần lượt trở thành Trường của Trường Sơn. Hai em vì việc làm, việc học nhưng có cơ hội là chạy ngay về mái nhà Trường Sơn.

Một cặp tỉ muội khác mà tôi cũng rất thương mến là Arlene Hồ và Sarah Hồ, có liên quan rất mật thiết với Tr. Đức Hồ! Hai em chắc đã có sẵn giòng máu Hướng Đạo di truyền nên tích cực sinh hoạt và phụ giúp Trưởng rất nhiều! Arlene hiện đang làm việc cho Tổng Hội Sinh Viên. Mỗi khi có dịp gặp lại, hai em đều chạy đến ôm Trưởng mừng rỡ! Sarah và tôi có cùng ý thích về văn churong nên tôi vô cùng hứng thú khi cùng em thực hiện Silver Project của em với chủ đề về Nghệ Thuật Viết Văn! Một em khác cũng thuộc gia đình này, Danielle Hồ, Ái Nữ của hai Trưởng Quang Hồ và Mộng Oanh Hồ. Tôi vẫn còn nhớ buổi văn nghệ đặc sắc do em tổ chức cho các cụ cao niên rất ý nghĩa!

Đa số
các cô đều yêu
điệu thục nữ
nhưng cũng có
cô nghịch ngợm
như con trai

Bà Bàu Anh
Đào có hai cô
cháu: Julie Đinh
nghiêm trang bao
nhiêu thì Nancy
Đinh tinh nghịch

bấy nhiêu! Nhưng chính vì vậy mà tôi nhớ em nhiều, nhất là mỗi lần em tới nhà tập vũ, em thích “nói chuyện” với mấy con chó hàng xóm của tôi. Em chạy ra cuối vườn và lên tiếng “sủa”! Thê là một đàn chó bên kia tường sủa vang rền cả xóm và đám con gái cười vang lên với Nancy. Địa chỉ email của em cũng đầy nghịch ngợm: Nancynail. Böyle giờ em đã thành Trưởng nhưng trong lòng tôi vẫn nhớ mãi hình ảnh dễ thương ngày cũ!

Em Thiếu Nữ hiền lành, ngoan ngoãn nhất của tôi là Song Thanh. Tính em mộc mạc, đơn giản, hay giúp người khác. Em trở thành Trưởng của Brownies một thời gian. Sau đó vì việc làm xa nhà nên em phải tạm ngưng.

Hai chị em Mai Anh, Tú Anh và sau này có các cô em họ nối tiếp Khánh Anh, Anh Thy, Anh Thơ đều đến với TS. Gặp con gái của các Trưởng hay của những phụ huynh thân cận với Liên Đoàn thì công việc hướng dẫn các em dễ dàng hơn vì có sự hỗ trợ tối đa của cha mẹ.

Khi thúc đẩy các em phấn đấu để đạt đẳng cấp, không phải nhắm vào việc để có patch hay pin đeo trên ngực mà là những bài học thu thập được trong khi đi đến mục tiêu. Nhìn những đôi mắt sáng ngời, thái độ tự tin của các em khi hoàn tất project, bao nhiêu khó nhọc đều tan biến. Điều buồn cười là em nào cũng nói giống như nhau khi nhắn nhủ với đàn em: “*Do not procrastinate!*” (Đừng đợi đến giờ chót!) do kinh nghiệm bản thân. Lúc đầu thì lơ là, mặc cho Trưởng hay cha mẹ nhắc nhở. Đến khi bắt đầu thấy hứng thú thì chạy đua nước rút khiến Trưởng phải chạy theo!

Bao nhiêu năm qua, đón bao nhiêu lớp Chim Non rồi đưa những cánh Thiên Nga, Phượng Hoàng, Bạch Hạc tung bay lên tầng cao hơn là bấy nhiêu hạnh

Tr. Lan, 2012 Silver Award Recipients, Tr. Trần và Tr. Văn

không quên các Trưởng Senior luôn sẵn sàng để đón nhận và giúp các em tiếp tục hoàn thành con đường của các em.

Tr. Trương Lê Lan.

